Súd:	Krajský súd Nitra
Spisová značka:	8CoPr/1/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu:	4112201018
Dátum vydania rozhodnutia:	14. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Jarmila Pogranová
ECLI:	ECLI:SK:KSNR:2017:4112201018.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Pogranovej a sudcov JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a JUDr. Vladimíra Novotného v právnej veci žalobcu: D. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XX, O., zastúpená: ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA JUDr. Eva Hlaváčová, spol. s r.o., Farská 12, Nitra, IČO: 36 862 428, proti odporcovi: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, o určenie neplatnosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou a o náhradu mzdy, o odvolaní žalovaného proti čiastočnému rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 19Cpr/2/2012-274 zo dňa 08.06.2015, jednohlasne takto

r o z h o d o l :

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Nitra ako súd prvej inštancie určil, že skončenie štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne výpoveďou zo dňa 27.10.2011 je neplatné s tým, že o povinnosti žalovaného naďalej zamestnávať žalobkyňu, ako aj o náhrade mzdy a trovách konania rozhodne súd v konečnom rozhodnutí. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 46 ods. 1 písm. b), § 47 písm. h), § 49 ods.1 písm. a),b), ods.2 písm. a),b), § 120 Zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 64 ods.1,2, § 77, § 38 ods.1,4 zákona č. 311/2004 Z. z. Zákonník práce tým, že žaloba žalobkyne bola dôvodne podaná. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa žalobou zo dňa 13.1.2012 domáhala, aby súd určil, že skončenie štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne u žalovaného výpoveďou zo dňa 27.10.2011 je neplatné, aby žalovaný zaplatil žalobkyni náhradu mzdy, ako aj náhradu trov konania. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil. Súd prvej inštancie mal na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že na základe Rozhodnutia o zmene štátnozamestnaneckého pomeru č. 2004/00398-003 zo dňa 1.6.2004 vydaného právnym predchodcom odporcu - KSÚ v Nitre bola žalobkyňa vymenovaná do funkcie vedúceho odboru bytovej politiky s účinnosťou od 1.6.2004. Zo záznamu z operatívnej porady zo dňa 5.5.2011 vyplýva, že bolo prejednané, že každý zamestnanec je povinný dať vypísaný dovolenkový lístok na podpis svojmu vedúcemu odboru a najneskôr deň pred nástupom na dovolenku predložiť prednostke. V neprítomnosti prednostky zastupovala p. K., ktorá vo výnimočných a opodstatnených prípadoch mohla podpísať zamestnancom dovolenku v priečinku „personálny útvar" po telefonickom súhlase prednostky. Bez podpísanej dovolenky, či priepustky zamestnanec nemohol opustiť pracovisko. Nenastúpenie na výkon práce v pracovný deň do 8.00 hod. bolo neprípustné. Nerešpektovanie malo mať za následok krátenie dovolenky a to 2 dni za každé neospravedlnené zameškanie pracovnej doby. Kniha návštev sa mala nachádzať na sekretariáte, zápisy bolo potrebné viesť precízne, v opačnom prípade to malo byť považované za neplnenie si povinností. Dňa 26.9.2011 bolo žalobkyni doručené Písomné upozornenie zo dňa 23.9.2011, ktoré bolo odôvodnené tým, že dňa 5.5.2011 na operatívnej porade prednostky KSÚ v Nitre v bode 9. bola zamestnancom uložená povinnosť zapisovať jednotlivé návštevy do knihy návštev a vzhľadom k tomu, že dňa 19.9.2011 si žalobkyňa túto povinnosť určenú

zamestnávateľom nesplnila, bola písomne upozornená na porušenie služobnej disciplíny a súčasne bola upozornená, ak v priebehu nasledujúcich šiestich mesiacov poruší služobnú disciplínu podľa § 47 písm. h) Zák. o štátnej službe, bude jej štátnozamestnanecký pomer ukončený výpoveďou. Žalobkyňa na uvedené písomné upozornenie zareagovala zaslaním nesúhlasného stanoviska zo dňa 26.9.2011, ktoré v uvedený deň doručila prednostke. V uvedenom podaní opísala priebeh návštevy pracovníkov ministerstva, ktorých prijala vo svojej kancelárii z dôvodu, že na sekretariáte prednostky im nedvíhali telefón a následne zapísala uvedenú návštevu aj do knihy návštev, v ktorej však už medzičasom p. B. vykonala čiaru, teda uvedenú návštevu žalobkyňa zapísala pod čiaru. Dňa 5.10.2011 sa konala pracovná porada odboru bytovej politiky, z ktorej bola spísaná zápisnica zo dňa 5.10.2011 (čl.138,139), na ktorej sa okrem žalobkyne zúčastnila p. U. a p. Y. a z bodu 3.je zrejmé, že žalobkyňa upozornila p. Y., že má v dochádzke dňa 26.9.2011 vyznačené čerpanie dovolenky a vo výkaze o činnosti uvádza paragraf. Uviedla, že o čerpaní dovolenky bola informovaná dňa 22.9.2011, avšak dovolenkový lístok bol p. Y. predložený na schválenie až v deň čerpania dovolenky a to priamo na sekretariát. Dňa 27.9.2011 videla v kancelárii neschválený dovolenkový lístok na čo menovaného upozornila, o jeho návšteve lekára nevedela, považovala to zo strany menovaného za porušenie bodu 2.pracovnej porady zo dňa 5.5.2011 a požiadala p. Y., aby nesúlad dochádzky a výkazu činnosti dal neodkladne do poriadku, nakoľko aj dňa 3.10.2011 opakovane bez nahlásenia bol u lekára. Dňa 6.10.2011 žalobkyňa doručila zamestnávateľovi odôvodnenie neschválenia dochádzky zamestnanca KSÚ p. Y., v ktorom upozornila zamestnávateľa, že p. Y. porušil všetky časti písomného príkazu - bodu 2. z operatívnej porady konanej dňa 5.5.2011 tým, že nepredložil dovolenkový lístok na podpis vedúcemu odboru a najneskôr deň pred nástupom na dovolenku nepredložil dovolenkový lístok na schválenie, ďalej nenastúpil na výkon práce dňa 26.9.2011, pričom nemal podpísanú ani dovolenku, ani priepustku k lekárovi. Z uvedených dôvodov dala návrh, aby osobný úrad toto porušenie príkazu riešil v súlade s bodom 2.záznamu z operatívnej porady. V rovnaký deň 6.10.2011 žalobkyňa odmietla prevziať druhé písomné upozornenie zo dňa 6.10.2011, obsahom ktorého bolo, že k uvedenému dňu nemal zamestnanec X. Y. doriešenú dovolenku zo dňa 26.9.2011, ktorá bola uvedená v dochádzkovej knihe. Dňa 26.9.2011 uvedený zamestnanec nenastúpil na výkon činnosti a výkaz dochádzky nebol k uvedenému dňu žalobkyňou podpísaný, resp. schválený, uvedená skutočnosť bránila pracovníkom úradu v spracovaní mzdových záležitostí úradu. Žalobkyňa na uvedenú skutočnosť prednostku neupovedomila a zamestnancovi dala súhlas na čerpanie riadnej dovolenky, preto si nesplnila služobné povinnosti riadne a včas, čím opakovane porušila služobnú disciplínu v zmysle § 47 písm. h) Zák. o štátnej službe, pričom opakované porušenie mohlo mať za následok skončenie štátnozamestnaneckého pomeru. Žalobkyňa reagovala podaním zo dňa 7.10.2011 a to nesúhlasným stanoviskom k písomnému upozorneniu, v ktorom namietala, že dôvody druhého písomného upozornenia považuje za neopodstatnené a s jeho obsahom nesúhlasí, nakoľko sa snažila situáciu ohľadne zamestnanca p. Y. riešiť, na osobný pohovor ju prednostka neprijala, pracovníka upozorňovala ústne, zamestnávateľa písomne a preto žiadala o prehodnotenie týchto dôvodov a zrušenie upozornenia. Dňa 7.10.2011 žalobkyňa doručila zamestnávateľovi návrh na vydanie Upozornenia na porušenie pracovnej disciplíny pre p. Y. z dôvodu, že dňa 3.10.2011 sa menovaný nedostavil na pracovisko, v knihe dochádzky mal vyznačené „lekár" a žalobkyni, ako vedúcej odboru, ani inému kompetentnému pracovníkovi túto skutočnosť neoznámil, hoci bol dňa 5.5.2011 na danú skutočnosť žalobkyňou upozornený. Dňa 7.10.2011 žalobkyni mal oznámiť, že doklad za deň 3.10.2011 odovzdá p. K., preto bol zo strany žalobkyne vyzvaný, aby uvedený doklad odovzdal p. K.. Pri jeho odovzdávaní bola žalobkyňa prítomná a p. Y. uviedol, že svoju neprítomnosť telefonicky dňa 3.11.2011 nahlásil p. U., ktorá ho do knihy príchodov a odchodov zapísala, hoci na to nebola kompetentná, preto p. K. od p. Y. priepustku neprevzala. Týmto postupom p. Y. porušil všetky časti príkazu a to bodu 2.z operatívnej porady konanej dňa 5.5.2011. Následne dňa 27.10.2011 žalobkyňa odmietla prevziať tretie písomné upozornenie zo dňa 27.10.2011, ktorého obsahom bolo, že kontrolou dochádzky bolo dňa 27.10.2011 zistené, že zamestnanec p. Y. nemal žalobkyňou ako jeho nadriadenou, predstavenou odboru, podpísanú priepustku na deň 3.10.2011, kedy bol u lekára a prekážku v práci oznámil telefonicky. Keďže menovaný dňa 3.10.2011 nenastúpil na výkon činnosti a v dochádzkovej knihe bol povinný zaznamenať prerušenie pracovnej doby a na ten deň mal zaznamenanú návštevu lekára, zo strany žalobkyne nebola dodržaná kontrola zamestnancov v uvedený deň. V prípade vyskytnutia sa dôvodu na strane zamestnanca, ak príde k zhoršeniu jeho zdravotného stavu a nenastúpil by na výkon práce ráno, bolo potrebné, aby túto skutočnosť evidoval v knihe dochádzky a následne, ak sa jedná o potvrdenie priepustky lekárom, taká priepustka mala byť podpísaná príslušným predstaveným, vzhľadom na to, že bola opodstatnená a pracovník mal nárok v ten deň na ošetrenie. Žalobkyňa si mala opakovane nesplniť služobné povinnosti podľa § 120 Zákona o štátnej službe, ktoré sa primerane vzťahujú k § 144 ods. 2 ZP a podľa služobného poriadku č. 03/2009

č.2 KSÚ v Nitre, v ktorom sa uvádza, že podriadený zamestnanec je povinný predložiť priepustku na podpis pred prerušením pracovnej doby z dôvodu návštevy lekára príslušnému predstavenému. Žalobkyňa mala opakovane porušiť služobnú disciplínu v zmysle § 47 písm. h) Zákona o štátnej službe, čo mohlo mať za následok skončenie štátnozamestnaneckého pomeru. Dňa 27.10.2011 bola žalobkyni v prítomnosti svedkov K., V. a prednostky O. odovzdávaná v čase o 14. 55 hod. Výpoveď (č.l.24 a 208,209) zo štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 46 ods. 1 písm. b) a § 47 písm. h) Zák. č. 400/2009 Z. z. z dôvodu, že na základe písomných upozornení o porušení služobnej disciplíny zo dňa 26.9.2011 vo veci nedodržania povinnosti určenej zamestnávateľom v rámci protikorupčných opatrení o zapisovaní každej návštevy KSÚ v Nitre do knihy návštev a ďalšieho písomného upozornenia zo dňa 6.10.2011 za neplnenie služobných povinností riadne a včas, čím žalobkyňa bránila pracovníkom úradu v riadnom vykonávaní ich činnosti z hľadiska spracovania mzdových záležitostí. V oboch písomných upozorneniach bola žalobkyňa oboznámená, že porušila služobnú disciplínu a súčasne bola upozornená na ust. § 47 písm. h) Zák. č. 400/2009 Z. z., podľa ktorého ak štátny zamestnanec opakovane porušil služobnú disciplínu menej závažným spôsobom a bol v posledných 6 mesiacoch v súvislosti s porušením služobnej disciplíny písomne upozornený, môže mať za následok skončenie štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou. Vzhľadom k tomu vznikol na strane služobného úradu výpovedný dôvod podľa § 47 písm. h) Zákona o štátnej službe, pričom výpovedná doba mala byť dva mesiace a začala plynúť od prvého kalendárneho mesiaca nasledujúceho po doručení výpovede a skončiť mala uplynutí posledného dňa príslušného kalendárneho mesiaca. Žalobkyňa odmietla prevziať výpoveď, čo vyššie spomenutí svedkovia potvrdili na listine svojimi podpismi. Z Knihy príchodov a odchodov (čl. 89 a 229 spisu) je zrejmé, že dňa 27.10.2011 sa žalobkyňa zapísala pri príchode do práce v čase o 7.55 hod. a do kolónky „dôvod odchodu počas pracovného času" vyznačila „PN". Červeným perom je dopísané, že „PN neodovzdaná" a červeným perom je vyznačený čas odchodu navrhovateľky v čase o 15.17 hod. a dopísané je „zamestnankyňa opustila pracovisko zadným vchodom a po odovzdaní PN o 15.15 hod. bez odpísania sa z knihy dochádzky. F. V., B., K. a ich podpisy". Z vyjadrenia Sociálnej poisťovne (č.l. 94) je zrejmé, že žalobkyňa bola dočasne práceneschopná od 27.10.2011 do 22.4.2012. Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou postúpil podanie prednostky KSÚ v Nitre Ing. Z. O., v ktorom vyjadrila podozrenie na neoprávnené vystavenie potvrdenia o dočasnej PN žalobkyne Sociálnej poisťovni na priame vybavenie (č.l.77) a z prešetrenia podania vo veci vystavenia PN žalobkyne zo dňa 26.11.2011 je zrejmé zistenie Sociálnej poisťovne a to, že vystavená PN č. K 849 530 MUDr. X. V. dňa 27.10.2011 na meno žalobkyne bola medicínsky opodstatnená a zdokladovaná odborným nálezom v zdravotnej dokumentácii. Posudkovým lekárom bola vykonaná kontrola zdravotnej dokumentácie menovanej u ošetrujúceho lekára. Dňa 21.11.2011 bolo žalobkyni doručené „Obmedzenie práv a povinností zamestnanca" zo dňa 31.10.2011 v zmysle § 60 ods. 1 písm. i) Zák. č. 400/2009 Z. z. z dôvodu, že dňa 27.10.2011 jej bola daná Výpoveď v zmysle § 47 písm. h) Zák. č. 400/2009 Z. z.. Dňa 19.12.2011 žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu zaslala zamestnávateľovi podanie: „Neplatnosť skončenia štátnozamestnaneckého pomeru" v ktorom uviedla, že výpoveď zo štátnozamestnaneckého pomeru danú podľa § 46 ods. 1 písm. h) Zák. č. 400/2009 Z. z. zo dňa 27.10.2011 považuje za neplatnú a trvá na tom, aby ju zamestnávateľ po skončení dočasnej PN naďalej zamestnával. Dňa 16.12.2011 zamestnávateľ vyhotovil štvrté upozornenie pre žalobkyňu a to „Písomné upozornenie za neodovzdané interné registratúrne záznamy" z dôvodu, že zistil nedostatky v spisoch, za ktoré žalobkyňa zodpovedala a to chýbajúce interné dokumenty. Žalobkyňa bola vyzvaná na predloženie chýbajúcich dokumentov, nakoľko sa nenachádzali v registratúrnom pracovisku, čím žalobkyňa opakovane porušila služobnú disciplínu. Z vyjadrenia svedkyne B. vyplynulo, že žalobkyňa chýbajúce dokumenty zaslala zamestnávateľovi prostredníctvom p. U.. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba žalobkyne bola podaný v časti určenia neplatnosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou dôvodne, nakoľko upozornenia, ktoré zamestnávateľ žalobkyni dával, neboli odôvodnené, keďže nebolo preukázané, že by žalobkyňa porušovala služobnú disciplínu, resp. že by toto jej konanie naplnilo znaky takého konania, ktoré by mohlo byť považované za porušovanie služobnej disciplíny. V prípade prvého upozornenia - nezapísanie návštevy do knihy návštev, súd uviedol, že návšteva - pracovníci ministerstva, svedkovia Ing. U. a Ing. X., neprišli na pozvanie žalobkyne a žalobkyňa ich prijala vo svojej kancelárii len preto, lebo prednostka a jej sekretárka na ich zvonenie nereagovali, o uvedenej návšteve vedeli, následne ich prednostka ani neprijala, ale nariadila menovaným čakať vonku a keď išla návštevu do knihy návštev zapísať žalobkyňa (hoci sa nejednalo o jej návštevu), cielene bola v knihe návštev urobená čiara, pričom žalobkyňa uvedenú návštevu pod čiaru zapísala, teda si splnila povinnosť v zmysle operatívnej porady prednostky zo dňa 5.5.2011. V prípade druhého upozornenia žalobkyňa rovnako nemohla zodpovedať za konanie podriadeného p. Y., ktorý si neodstránil nezrovnalosti v tom, či čerpal dovolenku alebo

bol na návšteve u lekára, na nedostatky ho upozorňovala, nariadila mu ich neodkladné odstránenie, uvedené vyplýva zo zápisnice z pracovnej porady zo dňa 5.10.2011 a dňa 6.10.2011 žalobkyňa doručila zamestnávateľovi. Odôvodnenie neschválenia dochádzky zamestnanca KSÚ p. Y., v ktorom upozornila zamestnávateľa, že p. Y. porušil všetky časti písomného príkazu - bodu 2. z operatívnej porady konanej dňa 5.5.2011 tým, že nepredložil dovolenkový lístok na podpis vedúcemu odboru a najneskôr deň pred nástupom na dovolenku nepredložil dovolenkový lístok na schválenie, ďalej nenastúpil na výkon práce dňa 26.9.2011, pričom nemal podpísanú ani dovolenku, ani priepustku k lekárovi. Z uvedených dôvodov dala návrh, aby osobný úrad toto porušenie príkazu riešil v súlade s bodom 2.záznamu z operatívnej porady. Zamestnávateľ napriek snahe žalobkyne riešiť konanie jej podriadeného p. Y., ktoré bolo v rozpore s príkazom z operatívnej porady zo dňa 5.5.2011, dal písomné upozornenie žalobkyni, pričom nebolo preukázané, že by žalobkyňa bola nečinná, že by sa nesnažila zjednať nápravu vo vzťahu k p. Y. a teda ani v prípade druhého upozornenia nebolo preukázané, že by žalobkyňa porušila služobnú disciplínu. Dňa 27.10.2011 žalobkyňa odmietla prevziať tretie upozornenie, v ktorom boli uvedené dôvody, že nedostatočne kontrolovala svojich podriadených, keď p. Y. nepodpísala priepustku, nakoľko návštevu lekára p. U. nahlásil len telefonicky, teda podpísanie priepustky zo strany žalobkyne ani nebolo možné a navyše aj na túto skutočnosť zamestnávateľa písomne upozornila. Svedkyňa K. na pojednávaní uviedla, že všetky tri upozornenia, ako aj výpoveď pre žalobkyňu písala podľa pokynov a inštrukcií prednostky a čo sa štvrtého upozornenia týka, za archiváciu nezodpovedala žalobkyňa, ale archivárka, navyše štvrté upozornenie je zo dňa 16.12.2011, pričom výpoveď bola žalobkyni doručovaná dňa 27.10.2011. Tvrdenie žalobkyne, že sa jej zamestnávateľ dňa 27.10.2011 nepokúsil doručiť výpoveď, ale dohodu o skončení štátnozamestnaneckého pomeru a okamžité skončenie štátnozamestnaneckého pomeru sa nepreukázalo, nakoľko z výpovede svedkov (O., V. a K., ktorá výpoveď pripravovala) vyplynulo, že v uvedený deň odmietla prevziať výpoveď, čo na predmetnej listine svedkovia potvrdili svojimi podpismi. S poukazom na vyššie uvedené zákonné ustanovenia potom výpoveď bola žalobkyni doručená dňom 27.10.2011 a žalobu podala na súd v zákonnej lehote. Keďže nebolo preukázané, že by sa žalobkyňa dopúšťala porušovania služobnej disciplíny, súd sa nestotožnil s právnym názorom žalovaného, že nie je možné prihliadať na skutočnosť, že žalobkyni bola daná výpoveď v ochrannej dobe, nakoľko dôvody na spomenuté upozornenia neboli dané. Žalobkyňa bola v deň doručovania výpovede preukázateľne práceneschopná, čo vyplýva z potvrdenia, i zo šetrenia Sociálnej poisťovne, keď žalobkyňa bola práceneschopná od 27.10.2012 do 22.4.2012, pričom súd mal za preukázané, že PN do knihy dochádzok si dňa 27.10.2011 vyznačila žalobkyňa pri jej príchode do práce, keďže v priebehu dňa k dochádzkovej knihe prístup nemala a nie je podstatné, či jej bola výpoveď doručovaná pred odovzdaním PN-ky, alebo po odovzdaní PN-ky, nakoľko žalobkyňa bola odo dňa 27.10.2011 uznaná dočasne práceneschopnou, teda v uvedený deň bola v ochrannej dobe a na základe takto vykonaného dokazovania súd žalobe žalobkyne v časti určenia neplatného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne výpoveďou čiastočným rozsudkom (§ 152 ods. 2 OSP) vyhovel.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedol, že odvolanie podáva podľa ustanovenia § 205 ods. 1, 2 písm. d/, f/ OSP z dôvodov, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, že účastníkovi konania bola odňatá možnosť konať pred súdom. Mal za to, že súd vec nesprávne právne posúdil a štátnozamestnanecký pomer žalobkyne bol skončený výpoveďou zo dňa 27. 10. 2011 správne. S poukazom na ustanovenia § 46 a nasl., § 120 zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe, § 38 ods. 1, 2, 3, § 64 ods. 1, 2 Zákonníka práce uviedol, že žalobkyňa bola podľa rozhodnutia súdu dňa 27. 10. 2011 práceneschopná. Práceneschopnosť však bola účelová, s úmyslom vyhnúť sa doručeniu výpovede, o čom svedčí aj výpoveď svedkyne K. K. na pojednávaní, že dňa 27. 10. 2011 žalobkyňa prišla do práce o 7.55 hod., pracovnú dobu nemala prerušenú, bola riadne zapísaná v knihe dochádzok ako nástup na riadnu pracovnú zmenu. Stav PN v knihe dochádzok nevyznačila. V ten deň ju svedkyňa K. K. videla na chodbe, teda na pracovisku sa nachádzala. Počas dňa chcela opustiť pracovisko, na čo si potrebovala zabezpečiť priepustku. Na pracovisku bolo zvykom, že keď bol zamestnanec PN, nosil PN-ku na osobný úrad, žalobkyňa však PN-ku v ten deň napriek jej tvrdeniam, že už bola PN od predchádzajúceho dňa, nepriniesla. V tom čase sa vypracovávalo tretie upozornenie na porušenie pracovnej disciplíny žalobkyne, zároveň s výpoveďou zo štátnozamestnaneckého pomeru. Žalobkyňa následne tretie upozornenie na porušenie pracovnej disciplíny odmietla prevziať z dôvodu, že je PN, čo však nekorešponduje s jej konaním. Kontrolou v dochádzkovej knihe bolo však zistené, že žalobkyňa nemala v ten deň vyznačenú PN, ale mala zaznamenaný riadny príchod o 7.55 hod.

ráno, teda riadne nastúpila do práce. PN-ku odovzdala až následne o 15.15 hod. popoludní sekretárke pani B.. Z uvedeného jasne vyplýva, že žalobkyňa si účelovo s úmyslom vyhnúť sa doručeniu výpovede a zabezpečiť si ochrannú dobu pre možnosť zotrvania v štátnozamestnaneckom vzťahu, napriek opakovaným porušeniam pracovnej disciplíny zabezpečila PN-kou. Je pravdou, že z vyjadrenia Sociálnej poisťovne je potvrdené, že žalobkyňa bola PN od 27. 10. 2011 do 22. 04. 2012, avšak toto je len štatistickým potvrdením skutočností uvedených v PN a nie je preskúmaním odôvodnenosti PN. Preskúmanie odôvodnenosti PN je potrebné vykonať prostredníctvom Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, ktorý by sa presne podľa zdravotnej dokumentácie vyjadril k oprávnenosti vystavenie PN žalobkyne. Žalobkyni bola výpoveď zo štátnozamestnaneckého pomeru doručená pred okamihom, kedy nastala skutočnosť rozhodná pre vznik PN a to je rozhodnutie lekára, a to aj z dôvodu, že lekára navštívila v čase, kedy opustila pracovisko, na ktoré riadne nastúpila a následne sa naň v čase 15.15 hod. vrátila, aby priniesla potvrdenie o PN. Z uvedeného vyplýva, že žalobkyňa ráno o 07.55 hod. nastúpila do práce, počas pracovného dňa zistila, že jej má byť doručované tretie upozornenie na porušenie pracovnej disciplíny spolu s výpoveďou zo štátnozamestnaneckého pomeru a tak takticky a účelovo si zabezpečila potvrdenie o PN. Vzhľadom na uvedené skutočnosti výpoveď možno považovať za doručenú dňa 27. 10. 2011, pretože podľa § 38 ods. 1, 3, 4 Zákonníka práce sa zamestnávateľ snažil doručiť jej výpoveď na pracovisku do vlastných rúk, čo žalobkyňa odmietla prevziať bez uvedenia dôvodu. Na základe uvedeného zastáva názor, že žalobkyňa v čase doručenia výpovede nebola v ochrannej dobe. Naviac doručením výpovede dňa 27. 10. 2011 uplynula dňa 27.12.2011 lehota na podanie žaloby o neplatnom skončení štátnozamestnaneckého pomeru, ktorá je lehotou prekluzívnou a návrh na začatie konania bol podaný až 13. 01. 2012, teda po uplynutí tejto lehoty. Dôvodom na výpoveď malo byť niekoľko čiastkových porušení pracovnej disciplíny a je teda potrebné skúmať, či k nim došlo a či sú dôvodom na skočenie štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou. O závažnosti porušení pracovnej disciplíny rozhoduje služobný úrad samostatne na základe svojich vnútorných predpisov. Je potrebné opätovne preskúmať upozornenie zo strany zamestnávateľa žalobkyni vzhľadom na skutočnosť, že súd prvej inštancie tieto nesprávne právne posúdil a snažil sa o ich bagatelizáciu, čo ho vedie k názoru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vykazuje znaky arbitrárnosti a nedostatočného odôvodnenia s poukazom na konštantnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu Slovenskej republiky, na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/171/2005 zo dňa 27. 04. 2006, na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 119/03 zo dňa 16. 09. 2003, nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 192/2006 zo dňa 03. 11. 2006, článok 46 ods. 1 Ústavy SR, článok 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

3. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý čiastočný rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny a priznal žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania. Uviedla, že žalovaný vo svojom odvolaní spochybnil skutočnosť, že žalobkyňa bola dňa 27. 10. 2011 v ochrannej dobe z dôvodu PN a vo svojom odvolaní poukazuje na konkrétny čas odovzdania PN žalobkyňou a to o 15.15 hod., k čomu žalobkyňa uvádza, že pre posúdenie, či žalobkyňa bola dňa 27. 10. 2011 PN, teda v ochrannej dobe, je čas doručenia PN na osobný úrad žalovaného právne irelevantný, právne významná je z tohto pohľadu skutočnosť, že žalobkyňa po predchádzajúcich vyšetreniach bola ošetrujúcim lekárom uznaná PN a to odo dňa vyznačeného na doklade o práceneschopnosti, t. j. od 27. 10. 2011 do 22. 04. 2012. S poukazom na ustanovenia Zákonníka práce k odovzdaniu dokladu o PN zamestnávateľovi nemusí dôjsť exaktne k momentu začiatku práceneschopnosti, ale bez zbytočného odkladu. V praxi je bežne zaužívané, že do 3 dní je lehota „bez zbytočného odkladu" splnená, ibaže v pracovnej zmluve alebo v pracovnom poriadku zamestnávateľa bola táto lehota upravená inak, čo však nie je tento prípad. S poukazom na § 144 ods. 1 a 2 Zákonníka práce uviedla, že žalovaný ďalej vo svojom odvolaní spochybňuje odôvodnenosť práceneschopnosti žalobkyne a navrhuje jej preskúmanie Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou. Pokiaľ sa žalovaný mylne domnieva, že žalobkyňa bola v inkriminovanom čase po zdravotnej stránke v poriadku, čím žalovaný vlastne spochybňuje odbornú spôsobilosť ošetrujúceho lekára žalobkyne, ako aj odôvodnenosť práceneschopnosti žalobkyne, žalovaný mal možnosť túto skutočnosť namietať v konaní pred súdom prvej inštancie a už vtedy žiadať o preskúmanie odôvodnenosti práceneschopnosti Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, pričom tak neurobil a nič mu v tom nebránilo. V tomto smere poukazuje na ustanovenie § 205a ods. 1 OSP. Žalovaný vo svojom odvolaní poukazuje na vnútorné predpisy služobného úradu, podľa ktorých služobný úrad samostatne posudzuje závažnosť porušenia pracovnej disciplíny. Žalovaný sa domnieva, že súd bagatelizoval tieto písomné upozornenia. K tomuto žalobkyňa uvádza, že súd pri posudzovaní písomných upozornení, ktoré boli dôvodom na neplatnú výpoveď a ktoré jej predchádzali, sa predovšetkým zameral na ich obsah, t. j. či obsah písomných upozornení

na porušovanie pracovnej disciplíny je dostatočne konkrétny, jasný a zrozumiteľný, či skutočnosti v nich opísané je možné klásť za vinu žalobkyni, a či žalobkyňa nesie zodpovednosť za takéto konanie, pričom intenzita závažnosti takéhoto konania sa javí v tomto prípade ako druhotná vo vzťahu k osobe zodpovednej za takéto konanie. Na základe listinných dôkazov predložených stranami sporu, vykonaného výsluchu svedkov mal súd za preukázané, že písomné upozornenia pre porušovanie pracovnej disciplíny vzhľadom na svoj obsah a náplň práce žalobkyne sa tieto ani nemohli vzťahovať ku konaniu žalobkyne, resp. sa nemohli týkať porušovania pracovnej disciplíny zo strany žalobkyne a to aj napriek tomu, že upozornenia boli adresované práve žalobkyni. Súd na základe vykonaného dokazovania, ako aj logických úvah, správne dospel k záverom, že žalobkyňa za žiadnych okolností nemôže niesť zodpovednosť za porušovanie pracovnej disciplíny inými zamestnancami služobného úradu, ba dokonca, že v písomných upozorneniach jej boli vytýkané pochybenia zamestnancov z iných útvarov služobného úradu, než toho, kde pôsobila žalobkyňa. Žalovaný v konaní nepreukázal ani to, že by zo strany žalobkyne došlo k porušeniu pracovných povinností, ktoré by jej priamo vyplývali z pracovnej zmluvy, či náplne práce. Samostatne posudzovať závažnosť porušenia pracovnej disciplíny služobným úradom podľa vnútorných predpisov neznamená, že nadriadený pracovník môže svojvoľne a účelovo pripisovať pochybenia iných zamestnancov na účet žalobkyne tak, ako to bolo v tomto konkrétnom prípade, žiadny vnútorný predpis služobného úradu nesmie byť v rozpore so zákonom upravujúcim pracovno-právne vzťahy, ani ho obchádzať. Žalovaný dokonca vníma súdne rozhodnutie za neúplné, nepresvedčivé, nepreskúmateľné. K tomu uvádza, že na str. 6 predmetného súdneho rozhodnutia sú jasne a zrozumiteľne uvedené dôvody, na základe ktorých súd dospel k správnym zisteniam, že skončenie štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne výpoveďou je neplatné a to z dôvodu, že žalobkyňa bola dňa 27. 10. 2011 v dôsledku práceneschopnosti v ochrannej dobe, pričom túto skutočnosť odôvodnil tým, že pre posúdenie začiatku plynutia ochrannej doby nie je podstatný čas doručenia dokladu o PN služobného úradu. Podstatné je, že v deň podania jednostrannej výpovede zamestnávateľom bola žalobkyňa PN, čo mal za preukázané jednak dokladom o PN, ako aj šetrením u Sociálnej poisťovne. Tak isto na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že do knihy dochádzok si žalobkyňa vyznačila práceneschopnosť už ráno dňa 27. 10. 2011 pri príchode do zamestnania. Okrem vyššie uvedeného sa žalovanému nepodarilo dokonca ani preukázať, že by sa práve žalobkyňa dopúšťala porušovania služobnej disciplíny tak, ako je uvedené v písomných upozorneniach, a či sú vôbec dané dôvody na spomenuté upozornenia, čo súd takisto náležite opísal vo svojom rozsiahlom odôvodnení súdneho rozhodnutia. Na základe uvedeného má žalobkyňa za to, že súd prvej inštancie dôkladne zistil skutkový stav veci, vykonal všetky dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, nie sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené a ktoré žalovaný bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvej inštancie, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza zo správneho právneho posúdenia veci, je úplné, presvedčivé a preskúmateľné.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej aj ako „CSP") po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou stranou v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 CSP § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) za splnenie povinnosti ustanovenej v ustanovení § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5. Podľa § 470 ods.1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté predo dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6. Podľa § 470 ods.2 zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len CSP) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali predo dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté predo dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany.

7. Dňom 01. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (CSP), ktorý zákon zrušil OSP a ustanovil, že platí aj pre (dovtedy) začaté konania (princíp okamžitej aplikovateľnosti), keď účinky úkonov dovtedy učinených podľa OSP zostávajú zachované.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa § 387 ods.2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. V danej právnej veci odvolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že odvolací súd posudzuje prípustnosť odvolania v zmysle Občianskeho súdneho poriadku, účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie, avšak dôvodnosť odvolania už posudzuje podľa Civilného sporového poriadku v zmysle citovaného ustanovenia § 470 ods. 2 CSP.

11. Žalovaný v podanom odvolaní uviedol, že podáva odvolanie voči rozhodnutie súdu prvej inštancie z dôvodov uvedených v ustanovení § 205 ods. 1, 2 písm. d), f) OSP, namietal tiež odňatie možnosti konať pred súdom podľa § 205 ods.1 písm. a) v spojení s § 221 ods.1 písm. f) OSP.

12. Nesprávne právne posúdenie veci predstavuje právnu vadu rozhodnutia. Tento odvolací dôvod je naplnený v prípade, keď na zistený skutkový stav súd - neaplikoval príslušnú právnu normu, t.j. úplne opomenul aplikovať príslušnú právnu normu, - aplikoval nesprávnu právnu normu, t.j. namiesto príslušnej právnej normy aplikoval normu inú, - obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval, alebo - správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval.

13. Podľa § 46 písm. b) zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31.10.2011 štátnozamestnanecký pomer možno skončiť výpoveďou.

14. Podľa § 47 písm. h) zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31.10.2011 služobný úrad môže dať štátnemu zamestnancovi výpoveď, ak štátny zamestnanec opakovane porušil služobnú disciplínu menej závažným spôsobom a bol v posledných šiestich mesiacoch v súvislosti s porušením služobnej disciplíny písomne upozornený na možnosť skončenia štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou.

15. Podľa § 48 ods.1, 2 zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31.10.2011 ak je daná výpoveď, štátnozamestnanecký pomer sa skončí uplynutím výpovednej doby. Výpovedná doba je rovnaká pre služobný úrad aj pre štátneho zamestnanca a je dva mesiace. Výpovedná doba začína plynúť od prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po doručení výpovede a skončí sa uplynutím posledného dňa príslušného kalendárneho mesiaca.

16. Podľa § 49 ods.1 zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31.10.2011 služobný úrad nesmie dať štátnemu zamestnancovi výpoveď v ochrannej dobe, ktorou je na účely tohto zákona aj
a) doba, keď je štátny zamestnanec zaradený mimo činnej štátnej služby; to neplatí v prípade zaradenia mimo činnej štátnej služby podľa § 42,
b) doba čerpania služobného voľna podľa § 69 ods. 1 písm. a), b) a d).

17. Podľa § 49 ods.2 zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31.10.2011 zákaz výpovede sa nevzťahuje na výpoveď danú štátnemu zamestnancovi z dôvodu
a) pre ktorý môže služobný úrad okamžite skončiť štátnozamestnanecký pomer, ak nejde o štátnu zamestnankyňu na materskej dovolenke a o štátneho zamestnanca na rodičovskej dovolenke (§ 166 ods. 1 Zákonníka práce); ak je daná štátnej zamestnankyni alebo štátnemu zamestnancovi výpoveď z tohto dôvodu pred nástupom na materskú dovolenku a rodičovskú dovolenku tak, že by výpovedná doba uplynula v čase tejto materskej dovolenky a rodičovskej dovolenky, skončí sa výpovedná doba súčasne s materskou dovolenkou a rodičovskou dovolenkou,
b) uvedeného v § 47 písm. h), ak nejde o tehotnú štátnu zamestnankyňu alebo ak nejde o štátnu zamestnankyňu na materskej dovolenke alebo štátnu zamestnankyňu a štátneho zamestnanca na rodičovskej dovolenke.

18. Podľa § 120 zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení do 31.12.2011 na štátnozamestnanecké vzťahy sa primerane použijú ustanovenia § 10, § 11a ods. 1, § 15, § 16, § 17 ods. 1 a 3, § 19, § 20, § 32 až 41, § 49 ods. 1 až 3 a 5, § 52, § 55 ods. 2 písm. c) až f), § 60, § 61 ods. 1, 2 a 4, § 63 ods. 4 až 6, § 64 ods. 1 a 2, § 67, § 69, § 70, § 72, § 75 ods. 3 a 4, § 76 ods. 4, 5 a 7, § 77 až 80, § 84 ods. 3 a 4, § 85 ods. 2 až 6, 8 a 9, § 85a, § 86 až 95, § 96 ods. 1, 2, 4, 6 a 7, § 96a, § 97 ods. 1 až 11, § 98 až 102, § 103 ods. 4 až 7, § 104, § 104a, § 105 až 114, § 116 ods. 2 a 3, § 117, § 129 až 132, § 136 až 139, § 141, § 142, § 143, § 144, § 144a, § 145 až 148, § 150, § 151, § 152 ods. 1, 2, 4 až 7, § 156, § 157 ods. 3, § 158 až 160, § 161 ods. 1, § 164 až 170, § 177 až 185, § 187 až 189, § 191 ods. 2 až 4, § 192 až 198, § 217 až 222, § 230, § 231 ods. 1, 4 až 6, § 232, § 233, § 233a, § 234 až 236 a § 240 Zákonníka práce.

19. Podľa § 64 ods. 1 zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce v znení účinnom do 30.11.2011 zamestnávateľ nesmie dať zamestnancovi výpoveď v ochrannej dobe, a to
a) v dobe, keď je zamestnanec uznaný dočasne za práceneschopného pre chorobu alebo úraz, ak si túto neschopnosť úmyselne nevyvolal alebo nespôsobil pod vplyvom alkoholu, omamných látok alebo psychotropných látok, a v dobe od podania návrhu na ústavné ošetrovanie alebo od nástupu na kúpeľnú liečbu až do dňa ich skončenia,
b) pri povolaní na výkon mimoriadnej služby v období krízovej situácie odo dňa, keď bol zamestnanec povolaný na výkon mimoriadnej služby doručením povolávacieho rozkazu alebo keď bol na výkon mimoriadnej služby povolaný mobilizačnou výzvou alebo mobilizačným oznámením, alebo ak bol zamestnancovi výkon mimoriadnej služby nariadený, až do uplynutia dvoch týždňov po jeho prepustení z tejto služby; to platí rovnako v prípade výkonu alternatívnej služby podľa osobitného predpisu,
c) v dobe, keď je zamestnankyňa tehotná, keď je zamestnankyňa na materskej dovolenke, keď je zamestnankyňa a zamestnanec na rodičovskej dovolenke alebo keď sa osamelá zamestnankyňa alebo osamelý zamestnanec starajú o dieťa mladšie ako tri roky,
d) v dobe, keď je zamestnanec dlhodobo uvoľnený na výkon verejnej funkcie,
e) v dobe, keď je zamestnanec pracujúci v noci uznaný na základe lekárskeho posudku dočasne nespôsobilým na nočnú prácu.

20. Podľa § 64 ods. 2 zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce v znení účinnom do 30.11.2011 ak je zamestnancovi daná výpoveď pred začiatkom ochrannej doby tak, že by výpovedná doba mala uplynúť v ochrannej dobe, pracovný pomer sa skončí uplynutím posledného dňa ochrannej doby okrem prípadov, keď zamestnanec oznámi, že na predĺžení pracovného pomeru netrvá.

21. Podľa § 64 ods. 3 zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce v znení účinnom do 30.11.2011 zákaz výpovede sa nevzťahuje na výpoveď danú zamestnancovi
a) z dôvodov ustanovených v § 63 ods. 1 písm. a),
b) z dôvodu, pre ktorý môže zamestnávateľ okamžite skončiť pracovný pomer, ak nejde o zamestnankyňu na materskej dovolenke a o zamestnanca na rodičovskej dovolenke (§ 166 ods. 1); ak je daná zamestnankyni alebo zamestnancovi výpoveď z tohto dôvodu pred nástupom na materskú dovolenku a rodičovskú dovolenku tak, že by výpovedná doba uplynula v čase tejto materskej dovolenky a rodičovskej dovolenky, skončí sa výpovedná doba súčasne s materskou dovolenkou a rodičovskou dovolenkou,
c) pre iné porušenie pracovnej disciplíny [§ 63 ods. 1 písm. e)], ak nejde o tehotnú zamestnankyňu alebo ak nejde o zamestnankyňu na materskej dovolenke alebo zamestnankyňu a zamestnanca na rodičovskej dovolenke,
d) ak z vlastnej viny stratil predpoklady na výkon dohodnutej práce podľa osobitného zákona.

22. Podľa § 61 ods.1,2 zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce v znení účinnom do 30.11.2011 výpoveďou môže skončiť pracovný pomer zamestnávateľ aj zamestnanec. Výpoveď musí byť písomná a doručená, inak je neplatná. Zamestnávateľ môže dať zamestnancovi výpoveď iba z dôvodov ustanovených v tomto zákone. Dôvod výpovede sa musí vo výpovedi skutkovo vymedziť tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom, inak je výpoveď neplatná. Dôvod výpovede nemožno dodatočne meniť.

23. Podľa § 63 ods.4,6 zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce v znení účinnom do 31.12.2012 pre porušenie pracovnej disciplíny alebo z dôvodu, pre ktorý možno okamžite skončiť pracovný pomer, môže dať zamestnávateľ zamestnancovi výpoveď iba v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa o dôvode

výpovede dozvedel, a pre porušenie pracovnej disciplíny v cudzine aj do dvoch mesiacov po jeho návrate z cudziny, najneskôr vždy do jedného roka odo dňa, keď dôvod výpovede vznikol. Ak zamestnávateľ chce dať zamestnancovi výpoveď pre porušenie pracovnej disciplíny, je povinný oboznámiť zamestnanca s dôvodom výpovede a umožniť mu vyjadriť sa k nemu.

24. Podľa § 77 zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou, okamžitým skončením, skončením v skúšobnej dobe alebo dohodou môže zamestnanec, ako aj zamestnávateľ uplatniť na súde najneskôr v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa mal pracovný pomer skončiť.

25. Podľa § 38 ods. 1 zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce písomnosti zamestnávateľa týkajúce sa vzniku, zmeny a skončenia pracovného pomeru alebo vzniku, zmeny a zániku povinností zamestnanca vyplývajúcich z pracovnej zmluvy musia byť doručené zamestnancovi do vlastných rúk. To platí rovnako o písomnostiach týkajúcich sa vzniku, zmien a zániku práv a povinností vyplývajúcich z dohody o práci vykonávanej mimo pracovného pomeru. Písomnosti doručuje zamestnávateľ zamestnancovi na pracovisku, v jeho byte alebo kdekoľvek bude zastihnutý. Ak to nie je možné, možno písomnosť doručiť poštovým podnikom ako doporučenú zásielku.

26. Podľa § 38 ods.2 zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce písomnosti doručované poštovým podnikom zamestnávateľ zasiela na poslednú adresu zamestnanca, ktorá je mu známa, ako doporučenú zásielku s doručenkou a poznámkou "do vlastných rúk".

27. Podľa § 38 ods.3 zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce písomnosti zamestnanca týkajúce sa vzniku zmeny a zániku pracovného pomeru alebo vzniku, zmeny a zániku povinností zamestnanca vyplývajúcich z pracovnej zmluvy alebo z dohody o práci vykonávanej mimo pracovného pomeru doručuje zamestnanec na pracovisku alebo ako doporučenú zásielku.

28. Podľa § 38 ods.4 zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce povinnosť zamestnávateľa alebo zamestnanca doručiť písomnosť sa splní, len čo zamestnanec alebo zamestnávateľ písomnosť prevezme alebo len čo ju poštový podnik vrátil zamestnávateľovi alebo zamestnancovi ako nedoručiteľnú, alebo ak doručenie písomnosti bolo zmarené konaním alebo opomenutím zamestnanca alebo zamestnávateľa. Účinky doručenia nastanú aj vtedy, ak zamestnanec alebo zamestnávateľ prijatie písomnosti odmietne.

29. Podľa § 144 ods.1,2,3 zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce ak je prekážka v práci zamestnancovi vopred známa, je povinný včas požiadať zamestnávateľa o poskytnutie pracovného voľna. Inak je zamestnanec povinný upovedomiť zamestnávateľa o prekážke v práci a o jej predpokladanom trvaní bez zbytočného odkladu. Prekážku v práci a jej trvanie je zamestnanec povinný zamestnávateľovi preukázať. Príslušné zariadenie je povinné potvrdiť mu doklad o existencii prekážky v práci a o jej trvaní. Ak má zamestnanec nárok na pracovné voľno bez náhrady mzdy, zamestnávateľ je povinný mu umožniť odpracovanie zameškaného času, ak tomu nebránia vážne prevádzkové dôvody.

30. Zákon pre formálnu platnosť výpovede vyžaduje, aby vo výpovedi uvedené konanie, napĺňajúce výpovedný dôvod, nebolo možné zameniť s iným dôvodom alebo konaním. Výpovedný dôvod je vymedzený nezameniteľným spôsobom vtedy, aj sú jeho skutkové okolnosti uvedené vo výpovedi tak, že tvoria skutok nezameniteľný s iným skutkom. Takto skutkovo vymedzený dôvod musí byť potom možné subsumovať pod niektorú zo skutkových podstát vymedzenú v zákone 400/2009 Z. z. o štátnej službe. Potrebná miera skutkového vymedzenia bude potom záležať od toho - ktorého vymedzenia dôvodu. Táto požiadavka má zabezpečiť, že uplatnený výpovedný dôvod sa nebude môcť dodatočne meniť, čo je dôležité pre prípadnú obranu zamestnanca, že výpovedný dôvod nie je daný. Nedostatočná konkretizácia výpovedného dôvodu môže ovplyvniť aj platnosť výpovede z dôvodu jej neurčitosti. Judikatúra zastáva názor, ak nie je možné zo samého znenia písomnej výpovede z pracovného pomeru pre neurčitosť, či nezrozumiteľnosť prejavu vôle dôvodiť, v čom spočíva skutkové vymedzenie výpovedného dôvodu, je výpoveď z pracovného pomeru daná zamestnancovi neplatným právnym úkonom len vtedy, ak ani výkladom prejavu vôle nemožno zistiť, prečo bola daná zamestnancovi výpoveď (5Cdo 56/2008, R 29/1997 ČR,5Cdo 86/1998 ČR). Stupeň intenzity porušenia pracovnej disciplíny posudzuje zamestnávateľ v závislosti od konkrétnych okolností, za ktorých zamestnanec porušil pracovnú disciplínu a taktiež sa prihliada i na osobu zamestnanca. Zamestnávateľ však musí

preukázať, že porušenie pracovnej disciplíny bolo zavinené zo strany zamestnanca. V prípade súdneho sporu o neplatné skončenie pracovného pomeru, skúma súd, či došlo k porušeniu pracovnej disciplíny a hodnotí aj stupeň intenzity porušenia pracovnej disciplíny. Pri skúmaní, či zamestnanec porušil pracovnú disciplínu menej závažne, závažne alebo zvlášť hrubým spôsobom, môže súd prihliadnuť k osobe zamestnanca, k funkcii ktorú zastáva, k jeho doterajšiemu postoju k plneniu pracovných úloh, k dobe a k situácii v ktorej došlo k porušeniu pracovnej disciplíny, k miere zavinenia zamestnanca, k spôsobu a intenzite porušenia pracovnej konkrétnych povinností zamestnanca, k dôsledkom porušenia pracovnej disciplíny pre zamestnávateľa, k tomu, či svojim konaním zamestnanec spôsobil škodu a pod. (NS ČR 21CDo 1252/2002). Judikatúra Cdo 3019/2000 neupravuje nižší stupeň porušenia pracovnej disciplíny, než je menej závažné porušenie pracovnej disciplíny. Každé porušenie pracovnej disciplíny, ktoré nedosahuje intenzitu závažného porušenia pracovnej disciplíny, je preto vždy menej závažným porušením pracovnej disciplíny.

31. Odvolací súd sa v súlade s ustanovením § 387 ods.2 CSP v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, preto sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov a ďalej na zdôraznenie správnosti ho nasledovne dopĺňa. Odvolací súd mal v danej právnej veci z obsahu spisu zhodne ako súd prvej inštancie za preukázané nižšie uvedené rozhodujúce skutočnosti a to, že

- na základe Rozhodnutia o zmene štátnozamestnaneckého pomeru č. 2004/00398-003 zo dňa 1.6.2004 vydaného právnym predchodcom odporcu - KSÚ v Nitre bola žalobkyňa vymenovaná do funkcie vedúceho odboru bytovej politiky s účinnosťou od 1.6.2004.
- z bodu 2 a z bodu 9 záznamu z operatívnej porady prednostky Krajského stavebného úradu v Nitre zo dňa 5.5.2011(konanej aj za prítomnosti žalobkyne) vyplýva, že každý zamestnanec je povinný dať vypísaný dovolenkový lístok na podpis svojmu vedúcemu odboru a najneskôr deň pred nástupom na dovolenku predloží p. prednostke (dátum schválenia vyplňuje p. prednostka). V neprítomnosti p. prednostky zastupuje p. K., ktorá vo výnimočných a opodstatnených prípadoch môže podpísať zamestnancom dovolenku v priečinku „personálny útvar" po telefonickom súhlase p. prednostky. Bez podpísanej dovolenky, či priepustky zamestnanec nemôže opustiť pracovisko. Nenastúpiť na výkon práce v pracovný deň do 8.00 hod. je neprípustné. Nerešpektovanie bude mať za následok krátenie dovolenky a to 2 dni za každé neospravedlnené zameškanie pracovnej doby, zodpovední : všetci zamestnanci, úloha: trvalá. Kniha návštev sa bude nachádzať na sekretariáte, zápisy je potrebné viesť precízne, v opačnom prípade to bude považované za neplnenie si povinností, zodpovední : všetci zamestnanci, úloha : trvalá,
- žalovaný upozornil žalobkyňu na porušenie služobnej disciplíny 1. Písomným upozornením zo dňa 23.9.2011, doručeným žalobkyni dňa 26.9.2011 na pracovisku z dôvodu, že na operatívnej porade prednostky Krajského stavebného úradu v Nitre konanej dňa 5.5.2011 v bode 9. bola zamestnancom uložená povinnosť zapisovať jednotlivé návštevy do knihy návštev. Vzhľadom na skutočnosť, že dňa 19.9.2011 si žalobkyňa túto povinnosť určenú zamestnávateľom nesplnila, bola písomne upozornená na porušenie služobnej disciplíny a súčasne bola upozornená, že ak v priebehu nasledujúcich šiestich mesiacov poruší služobnú disciplínu podľa § 47 písm. h) Zákona o štátnej službe, bude jej štátnozamestnanecký pomer ukončený výpoveďou,
- žalobkyňa k písomnému upozorneniu žalovaného zo dňa 23.9.2011, doručila dňa 26.9.2011 žalovanému nesúhlasné stanovisko zo dňa 26.9.2011, v ktorom podaní opísala priebeh návštevy pracovníkov ministerstva, ktorých prijala vo svojej kancelárii z dôvodu, že na sekretariáte prednostky im nedvíhali telefón a následne zapísala uvedenú návštevu aj do knihy návštev, v ktorej však už medzičasom p. B. vykonala čiaru, teda uvedenú návštevu žalobkyňa zapísala pod čiaru,
- z bodu 3 zápisnice z pracovnej porady odboru bytovej politiky Krajského stavebného úradu v Nitre konanej dňa 5.10.2011 (konanej za účasti žalobkyne, p. U. a p. Y.) vyplýva, že žalobkyňa upozornila p. Y., že má v dochádzke dňa 26.9.2011 vyznačené čerpanie dovolenky a vo výkaze o činnosti na ten deň uvádza paragraf. Uviedla, že o dovolenke na ten deň bola pracovníkom informovaná ústne dňa 22.9.2011, avšak dovolenkový lístok bol p. Y. predložený na schválenie až v deň čerpania dovolenky a to priamo na sekretariát. Dňa 27.9.2011potom ako videla v kancelárii neschválený dovolenkový lístok, ho na túto skutočnosť informovala. Vo výkaze činnosti na tento deň pracovník uviedol paragraf. Nakoľko ani o návšteve lekára v daný deň nevie, považuje to za porušenie bodu 2/ pracovnej porady prednostky KSÚ zo dňa 5.5.2011. Požiadala pracovníka, aby nesúlad dochádzky a výkazu činnosti dal neodkladne do poriadku. Nakoľko dňa 3.10.2011 opakovane pracovník bez nahlásenia bol u lekára, bude to riešené v súlade s vyššie uvedeným bodom 2/ z porady prednostky KSÚ z 5.5.2011,

- dňa 6.10.2011 žalobkyňa doručila žalovanému písomne stanovisko zo dňa 6.10.2011 označené ako odôvodnenie neschválenia dochádzky zamestnanca KSÚ p. Y., v ktorom okrem iného upozornila žalovaného, že zamestnanec porušil všetky časti písomného príkazu a to bodu 2. z operatívnej porady prednostky Krajského stavebného úradu v Nitre konanej dňa 5.5.2011 tým, že nepredložil dovolenkový lístok na podpis vedúcemu odboru a najneskôr deň pred nástupom na dovolenku nepredložil dovolenkový lístok na schválenie, ďalej nenastúpil na výkon práce dňa 26.9.2011, pričom nemal podpísanú ani dovolenku, ani priepustku k lekárovi. Z uvedených dôvodov dáva návrh, aby osobný úrad toto porušenie príkazu riešil v súlade s bodom 2.záznamu z operatívnej porady prednostky KSÚ konanej dňa 5.5.2011. Ďalej tiež uviedla, že dňa 5.10.2011 jej pracovníčka osobného úradu pani K. priniesla evidenciu dochádzky za mesiac september pracovníka OBP p. Y., podľa jej informácie jej p. Držík osobne odovzdal evidenciu dochádzky dňa 4.10.2011, ktorú prevzala napriek tomu, že nebola schválená vedúcou odboru. Podotkla, že túto evidenciu jej predtým p. Y. na chválenie nepriniesol, nemala vedomosť o tom, že ju odovzdal priamo na osobný úrad, kde bola aj prevzatá. Pani K. ju požiadala 5.10.2011, aby evidenciu podpísala. Oznámila jej, že dochádzku má vrátiť späť zamestnancovi, od ktorého ju prevzala s odôvodnením, aby dodržal služobný postup a evidenciu dochádzky predložil na podpis nadriadenému vedúcemu zamestnancovi. Vysvetlila jej, že ju nemôže schváliť preto, lebo v knihe dochádzky má p. Y. uvedené na deň 26.10.2011 čerpanie dovolenky a v evidencii vykazuje paragraf. Na to jej p. K. ukázala priepustku od lekára, ktorú jej p. Y. odovzdal po tom, čo mu nebol dovolenkový lístok na ten deň schválený. Priepustka bola vystavená na celý deň. Priepustka nie je podpísaná ani vedúcou odboru, ani inou oprávnenou osobou. O návšteve lekára taktiež zamestnanec neinformoval ani vedúceho zamestnanca, ani inú oprávnenú osobu. K dovolenke zapísanej v knihe príchodov a odchodov na deň 26.10.2011 uviedla, že dňa 22.9.2011 po príchode do práce oznámila p. Y., že dňa 23.9.2011 pôjde s ňou na MDV a RR SR, odovzdať žiadosti o pridelenie dotácie, bol nahnevaný, lebo chcel v ten deň dovolenku, vyjadril sa, že si dovolenku zoberie na pondelok, dovolenkový lístok na schválenie neodovzdal. V pondelok ráno 26.9.2011 telefonoval pani U., aby mu odovzdala dovolenku na sekretariát. Tá lístok odniesla na sekretariát a zapísala dovolenku p. Y. do knihy príchodov a odchodov. Nevie, kto neschválený dovolenkový lístok p. Y. vrátil, ani nevie, kedy p. Y. odovzdal priepustku potvrdenú od lekára ako náhradu za neschválenú dovolenku na daný deň. V knihe dochádzky však zostalo vyznačené čerpanie dovolenky. V evidencii dochádzky, ktorú ju žiadala p. K. podpísať dňa 5.10.2011 je uvedené na tento deň paragraf, na čo ju upozornila. Z uvedených dôvodov dvakrát odmietla p. K. schválenie evidencie dochádzky za mesiac september pre p. Y.a. P. Y. jej do dnešného dňa evidenciu, ani žiadne vysvetlenie napriek ústnemu upozorneniu nezrovnalosti v dochádzke nepodal,
- žalovaný upozornil žalobkyňu na porušenie služobnej disciplíny 2. Písomným upozornením zo dňa 6.10.2011, doručovaným žalobkyni dňa 6.10.2011 na pracovisku z dôvodu, že ku dňu 6.10.2011 nemal žalobkyni podriadený zamestnanec X. Y. zo strany žalobkyne ako vedúcej odboru doriešenú dovolenku zo dňa 26.9.2011, ktorá bola uvedená v dochádzkovej knihe. Vzhľadom na skutočnosť, že dňa 26.9.2011 uvedený zamestnanec ani nenastúpil na výkon činnosti a doteraz výkaz dochádzky nebol žalobkyňou podpísaný, resp. schválený, bráni pracovníkom úradu v riadnom vykonávaní svojej činnosti z hľadiska spracovania mzdových záležitostí úradu. Žalobkyňa na uvedenú skutočnosť prednostku neupovedomila a zamestnancovi dala súhlas na čerpanie riadnej dovolenky. V zmysle uvedeného je žalobkyni dané písomné upozornenie za nesplnenie služobných povinností riadne a včas, čím opakovane porušila služobnú disciplínu v zmysle § 47 písm. h) Zákona o štátnej službe, pričom opakované porušenie môže mať za následok skončenie štátnozamestnaneckého pomeru,
- žalobkyňa k písomnému upozorneniu žalovaného zo dňa 6.10.2011 doručila žalovanému dňa 6.10.2011 nesúhlasné stanoviskom k písomnému upozorneniu, v ktorom namietala v súvislosti s neprítomnosťou p. Y. na pracovisku dňa 26.9.2011 a neschválením mu dochádzky za mesiac september, že prednostku za prítomnosti p. K. oboznámila, že zamestnanca ústne upozornila na to, že daný deň nemá vysporiadaný, ako aj na všetky skutočnosti, ktoré v liste „Odôvodnenie neschválenia dochádzky p. Y. za mesiac september„ uviedla, a aj to, že z dôvodu jej neprijatia tento list odovzdala na jej sekretariát,
- dňa 7.10.2011 žalobkyňa doručila žalovanému návrh na vydanie „Upozornenia na porušenie pracovnej disciplíny pre p. Y." zo dňa 7.10.2011 z dôvodu, že dňa 3.10.2011 sa p. Y. nedostavil na pracovisko, v knihe dochádzky má vyznačené „lekár", nakoľko žalobkyni, ako vedúcej odboru, ani inému kompetentnému pracovníkovi túto skutočnosť neoznámil, ho dňa 5.5.2011 na danú skutočnosť upozornila. Dňa 7.10.2011 sa spýtala, ako má neprítomnosť na daný deň zdokladovanú, odpovedal jej, že ho odovzdá p. K.. Pána Y. vyzvala, aby prišiel odovzdať doklad p. K.. Bola prítomná, keď jej odovzdal priepustku, ktorá nebola žalobkyňou ako vedúcou odboru, ani p. K. ako poverenou osobou podpísaná. Spýtali sa ho, komu telefonicky nahlásil návštevu lekára na daný deň, odpovedal, že p. U., ktorá ho na

jeho požiadanie do knihy príchodov a odchodov aj zapísala. Má za to, že sa nejedná o kompetentnú osobu a preto p. K. priepustku od p. Y. neprevzala. Z uvedeného vyplýva, že zamestnanec porušil všetky časti písomného príkazu a to bodu č.2 z operatívnej porady prednostky Krajského stavebného úradu v Nitre konanej dňa 5.5.2011. Z uvedených dôvodov dáva návrh, aby osobný úrad pracovníkovi vydal písomné upozornenie na porušenie pracovnej disciplína a konal v súlade so závermi pracovnej porady z 5.5.2011,

- žalovaný upozornil žalobkyňu na porušenie služobnej disciplíny 3. Písomným upozornením zo dňa 27.10.2011, doručovaným žalobkyni dňa 27.10.2011 na pracovisku z dôvodu, že kontrolou knihy dochádzky bolo dňa 27.10.2011 zistené, že žalobkyni podriadený zamestnanec X. Y. nemal žalobkyňou ako príslušnou predstavenou odboru, podpísanú priepustku zo dňa 3.10.2011, kedy bol u lekára a prekážku v práci oznámil telefonicky. Vzhľadom na skutočnosť, že v deň 3.10.2011 menovaný zamestnanec nenastúpil na výkon činnosti a v dochádzkovej knihe bol povinný zaznamenať prerušenie pracovnej doby a na ten deň má zaznamenanú návštevu lekára, je zrejmé, že zo strany žalobkyne nebola dodržaná kontrola podriadených zamestnancov na odbore bytovej politiky v ten deň. V prípade vyskytnutia sa dôvodu na strane zamestnanca, ak príde k zhoršeniu jeho zdravotného stavu a nenastúpi na výkon práce ráno, je potrebné, aby túto skutočnosť evidoval v knihe dochádzky a následne, ak sa jedná o potvrdenie priepustky lekárom, taká priepustka mala byť podpísaná príslušným predstaveným, vzhľadom na to, že je opodstatnená a pracovník má nárok v ten deň na ošetrenie. Vzhľadom na opakované nesplnenie si služobných povinností podľa § 120 Zákona o štátnej službe, ktoré sa primerane vzťahujú k § 144 ods. 2 ZP a podľa služobného poriadku č. 03/2009 čl.2 KSÚ v Nitre, v ktorom sa uvádza, že podriadený zamestnanec je povinný predložiť priepustku na podpis pred prerušením pracovnej doby z dôvodu návštevy lekára príslušnému predstavenému, žalobkyňa upozorňuje na opakované porušenie služobnej disciplíny v zmysle § 47 písm. h) Zákona o štátnej službe, čo môže mať za následok skončenie štátnozamestnaneckého pomeru,

- žalovaný dal žalovanej výpoveď zo dňa 27.10.2011 označenú ako Výpoveď zo štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 46 ods. 1 písm. b) a § 47 písm. h) Zák. č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov z dôvodu, že na základe písomných upozornení o porušení služobnej disciplíny zo dňa 26.9.2011 vo veci nedodržania povinnosti určenej zamestnávateľom v rámci proti korupčných opatrení o zapisovaní každej návštevy Krajského stavebného úradu v Nitre do knihy návštev a ďalšieho písomného upozornenia zo dňa 6.10.2011 za neplnenie služobných povinností riadne a včas, čím žalobkyňa bránila pracovníkom úradu v riadnom vykonávaní ich činnosti z hľadiska spracovania mzdových záležitostí. V obidvoch písomných upozorneniach bola žalobkyňa oboznámená, že porušila služobnú disciplínu a súčasne bola upozornená na ustanovenie § 47 písm. h) Zák. č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, podľa ktorého ak štátny zamestnanec opakovane porušil služobnú disciplínu menej závažným spôsobom a bol v posledných šiestich mesiacoch v súvislosti s porušením služobnej disciplíny písomne upozornený, môže mať za následok skončenie štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou. Vzhľadom na uvedené skutočnosti vznikol na strane služobného úradu výpovedný dôvod podľa § 47 písm. h) Zákona o štátnej službe. Výpovedná doba je dva mesiace a začína plynúť od prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po doručení výpovede a skončí sa uplynutím posledného dňa príslušného kalendárneho mesiaca,

- žalobkyňa písomným podaním zo dňa 19.12.2011 oznámila žalovanému, že výpoveď zo dňa 27.10.2011 považuje za neplatnú a trvá na tom, aby ju ďalej zamestnával,

- žalobkyňa odmietla na pracovisku prevziať dňa 6.10.2011 písomné upozornenie zo dňa 6.10.2011 (v poradí druhé), ktorú skutočnosť potvrdila vo výpovedi sama žalobkyňa,

- žalobkyňa odmietla na pracovisku dňa 27.10.2011 prevziať písomné upozornenie zo dňa 27.10.2011 (v poradí tretie), ktorá skutočnosť vyplýva z obsahu tohto písomného upozornenia, ako aj z výpovede svedkov K. K., Mgr. Z. O., ktoré potvrdili svoju prítomnosť pri jeho doručovaní, ako aj prítomnosť U.. Y. V.,

- žalobkyňa dňa 27.10.2011 odmietla na pracovisku prevziať výpoveď zo dňa 27.11.2011, ktorá skutočnosť vyplýva z výpovedí svedkov K. K., Mgr. Z. O., Mgr. Y. V., preto nastali účinky doručenia výpovede v súlade s ustanovením § 38 ods.4 Zákonníka práce, a nesporne aj písomných upozornení zo dňa 6.10.2011 a 27.10.2011, pričom v súlade s ustanovením § 63 ods.6 Zákonníka práce si žalovaný splnil svoju povinnosť a oboznámil žalobkyňu s dôvodom výpovede a žalobkyňa mala možnosť sa k nemu vyjadriť, ktorú skutočnosť potvrdili svedkovia K. K., Mgr. Z. O., Mgr. Y. V.,

- žalovaný postupoval v súlade s ustanovením § 63 ods.4 Zákonníka práce a v súvislosti s uplatnením porušení služobnej disciplíny žalobkyne uvedených v 2 písomných upozorneniach zo dňa 23.9.2011 a 6.10.2011 uplatnil výpoveď vo vzťahu k žalobkyni v subjektívnej lehote, ako aj v objektívnej lehote (ustanovených ako prekluzívne lehoty v ustanovení § 63 ods.4 Zákonníka práce),

- žalobkyňa v zákonnej lehote v súlade s ustanovením § 48 ods.1,2 Zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe podala žalobu včas v súlade s ustanovením § 77 Zákonníka práce,
- s poukazom na vyššie uvedené rozhodujúce skutočnosti, ako aj výsluch strán sporu, výsluch svedkov, potvrdenie o štátnej službe zo dňa 28.12.2011 (č.l. 8 spisu), opis činnosti štátnozamestnaneckého miesta (č.l.7 spisu), evidenciu dochádzky X. Y. za september 2011, výkaz činnosti X. Y. z 26.9.2011 (č.l. 18 spisu), knihu príchodov a odchodov (č.l. 229 spisu) odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že danú výpoveď možno považovať za formálne platnú, keďže výpovedný dôvod v nej uvedený je vymedzený nezameniteľným spôsobom, teda daná výpoveď je dostatočne určitá a zrozumiteľná z hľadiska skutkového vymedzenia výpovedného dôvodu a ďalej dospel k záveru, že výpovedné dôvody žalovaného v danej výpovedi neboli dané, keďže na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, že zo strany žalobkyne nedošlo k porušeniu služobnej disciplíny, ani v jednom z prípadov, ktoré sa žalobkyni kladú za vinu v podanej výpovedi zo dňa 27.10.2017, keď v prípade dôvodu 1. upozornenia žalovaného - nezapísanie návštevy žalovaného dňa 19.9.2011, - žalobkyňa návštevu žalovaného riadne zapísala do knihy návštev v súlade s bodom 9. z operatívnej porady prednostky KSÚ v Nitre zo dňa 5.5.2011 a v prípade dôvodu 2. upozornenia žalovaného, že - ku dňu 6.10.2011 nemal žalobkyni podriadený zamestnanec X. Y. zo strany žalobkyne ako vedúcej odboru doriešenú dovolenku zo dňa 26.9.2011, ktorá bola uvedená v dochádzkovej knihe, vzhľadom na skutočnosť, že dňa 26.9.2011 uvedený zamestnanec ani nenastúpil na výkon činnosti a doteraz výkaz dochádzky nebol žalobkyňou podpísaný, resp. schválený, bráni pracovníkom úradu v riadnom vykonávaní svojej činnosti z hľadiska spracovania mzdových záležitostí úradu, na uvedenú skutočnosť prednostku neupovedomila a zamestnancovi dala súhlas na čerpanie riadnej dovolenky - žalobkyňa ako nadriadená zamestnancovi X. Y. konala v súlade s bodom 2. z operatívnej porady prednostky KSÚ v Nitre zo dňa 5.5.2011, v rozpore s ním konal práve X. Y., ktorý porušil služobnú disciplínu, keď aj z bodu 3 zápisnice z pracovnej porady odboru bytovej politiky Krajského stavebného úradu v Nitre konanej dňa 5.10.2011 (konanej za účasti žalobkyne, p. U. a p. Y.) vyplýva, že žalobkyňa upozornila p. Y., že má v dochádzke dňa 26.9.2011 vyznačené čerpanie dovolenky a vo výkaze o činnosti uvádza paragraf, považuje to za porušenie bodu 2. pracovnej porady prednostky KSÚ zo dňa 5.5.2011, požiadala ho, aby nesúlad dochádzky a výkazu činnosti dal neodkladne do poriadku a žalobkyňa následne dňa 6.10.2011 doručila žalovanému písomne stanovisko zo dňa 6.10.2011 označené ako odôvodnenie neschválenia dochádzky zamestnanca KSÚ p. Y., v ktorom okrem iného upozornila žalovaného, že tento zamestnanec porušil všetky časti písomného príkazu a to bodu 2. z operatívnej porady prednostky Krajského stavebného úradu v Nitre konanej dňa 5.5.2011 tým, že nepredložil dovolenkový lístok na podpis vedúcemu odboru a najneskôr deň pred nástupom na dovolenku nepredložil dovolenkový lístok na schválenie, ďalej nenastúpil na výkon práce dňa 26.9.2011, pričom nemal podpísanú ani dovolenku, ani priepustku k lekárovi. Z uvedených dôvodov podala návrh, aby osobný úrad toto porušenie príkazu riešil v súlade s bodom 2.záznamu z operatívnej porady prednostky KSÚ konanej dňa 5.5.2011,
- je nesporné, že žalobkyňa bola v čase právnej účinnosti výpovede, t.j. doručení výpovede uznaná dočasne za práceneschopnú pre chorobu (nie je právne významné z tohto pohľadu, či v deň práceneschopnosti dňa 27.10.2011 bola žalobkyňa na pracovisku žalovaného, či sa tú skutočnosť, že žalobkyňa bola dňa 27.10.2011 práceneschopná dozvedel žalovaný až v priebehu dňa 27.10.2011, resp. dňa 27.10.2011 po doručení výpovede), ktorá skutočnosť bola preukázaná potvrdením o dočasnej pracovnej neschopnosti (č.l. 22 spisu), ktorá skutočnosť by bola v danej právnej veci právne významná z hľadiska zákazu výpovede v ochrannej dobe (pre dočasné uznanie žalobkyne za práceneschopnú pre chorobu) s poukazom na ustanovenie § 49 ods.1, ods. 2 písm. f) Zákona o štátnej službe a ustanovenie § 64 ods.1 Zákonníka práce v prípade, ak by byli výpovedné dôvody dané a teda výpoveď daná žalovaným žalobkyni dôvodná, v ktorom prípade by bolo možné dať výpoveď bez ochrannej doby s poukazom na znenie ustanovenia § 49 ods. 2 písm. f) Zákona o štátnej službe. S poukazom na návrh žalovaného v podanom odvolaní na doplnenie dokazovania správou Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou v tomto smere (ohľadne dôvodnosti práceneschopnosti žalobkyne), ktorý návrh nebol uplatnený žalovaným pred súdom prvej inštancie, pričom strany sporu nemali na ostatnom pojednávaní vo veci dňa 8.6.2015 návrhy na doplnenie dokazovania, boli poučené podľa § 120 ods.4 OSP, nemožno ho považovať v podanom odvolaní žalovaného za odvolací dôvod (§ 205 a OSP).

32. Odvolací súd v danej právnej veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil, keď z vykonaného dokazovania v danej právnej veci bolo nesporne preukázané, že podmienka dania výpovede pre opakované porušenie služobnej disciplíny menej závažným spôsobom nebola dodržaná, keďže žalobkyňa sa v písomných upozorneniach uvedených vo výpovedi žiadneho preukázateľného porušenia

služobnej disciplíny nedopustila a preto nebolo možné vyhodnotiť výpoveď zo strany žalovaného za platnú. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa s obranou žalovaného v konaní pred súdom prvej inštancie úplne a riadne vysporiadal v odôvodnení svojho rozhodnutia s poukazom na vykonané dokazovanie vo veci, z ktorého úplne zistil skutkový stav veci potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností a vyvodil správne skutkové a právne závery s prihliadnutím na bremeno tvrdenia a preukazovania v zmysle ustanovenia § 120 ods.1 veta prvá OSP, podľa ktorého sú účastníci povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, keď skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť žalobca, avšak okolnosti vylučujúce toto právo sú záležitosťou žalovaného. Keďže žalovaný na svoju obranu neoznačil dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie potom nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia, ktoré vychádza zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Žalovaný pre úspešnosť svojej obrany mal tvrdiť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu a označiť dôkazy na ich preukázanie, keďže bolo procesnou dôkaznou povinnosťou žalovaného uviesť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (žalovaný však neuviedol dôkazy na preukázanie svojich tvrdení) a následne by bolo na rozhodnutí súdu, ktoré z označených dôkazov by vykonal.

33. Odvolací súd dodáva, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené sporovou stranou, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 3. júla 2003 sp. zn. IV. ÚS 115/2003). Judikatúra ESĽP nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Odvolací súd v danej právnej veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa pri rozhodovaní v danej právnej veci riadil vyššie uvedenými zásadami právneho štátu. Právo na spravodlivý proces vyžaduje, aby rozhodnutie súdu boli zdôvodnené a presvedčivé. Prihliadajúc na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie spĺňa vyššie uvedené kritériá pre odôvodňovanie rozsudku v zmysle § 220 CSP a preto ho možno považovať z pohľadu vyššie uvedeného za preskúmateľné v takej miere, že nedošlo k porušeniu práva strán sporu na spravodlivý proces, keď súd prvej inštancie dal odpoveď na tie otázky nastolené sporovými stranami, ktoré mali pre vec podstatný význam, ktorá odpoveď dostatočne objasňuje skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby súd zachádzal do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu, teda obsahuje stručné a jasné objasnenie skutkového a právneho základu súdneho rozhodnutia, teda odôvodnenie dáva jasne a zrozumiteľne odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany.

34. Odvolací súd s poukazom na odvolacie dôvody odvolateľa v podanom odvolaní ďalej dospel k záveru, že súd prvej inštancie vyhodnotil všetky vykonané dôkazy jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti, prihliadol na všetko, čo vyšlo v konaní najavo v súlade s ustanoveniami § 191 CSP.

35. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.
Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).
Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).
V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).